

Til lovforslag nr. L 93. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 30. april 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsretten

[af Ole Henriksen (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) vil ikke på forhånd afvise enhver ændring af loven om arbejdsretten.

Eventuelle ændringer må efter mindretallets opfattelse ske efter et forudgående udvalgsarbejde mellem de berørte organisationer på arbejdsmarkedet, så konsekvenserne af en lovændring er kendt for arbejdsmarkedets parter.

Da denne forudsætning ikke er opfyldt i dette tilfælde, kan mindretallet ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Arbejdsministerens besvarelse af de fem spørgsmål fra udvalget kan ikke tillægges større værdi, idet det er arbejdsretten, der har afgivet disse svar – kontraseret af ministeren. Det skal endvidere bemærkes, at det har taget ca. 3 måneder at få disse svar, hvilket findes overordentlig utilfredsstillende.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Arbejdsretten fremstår, som om der er tale om et stykke fuldendt retfærdighed. Tilsyneladende gøres der ikke forskel på parterne. Arbejdsgiver- og lønarbejderorganisationer udpeger hver lige mange dommere. Men den teoretiske ligestilling er og bliver teori. Retten er ikke hævet over klasse modsætninger. Og staten og retten er ikke klasseneutrale. Hvis arbejderne kollektivt nægter at sælge deres arbejdskraft på nogle bestemte vilkår eller kollektivt nægter at finde sig i, at arbejdsmiljømæssige problemer ikke bliver løst, slæbes de for arbejdsretten og idømmes bod.

Hvis virksomhedsejerne og idømtes bod. Hvis virksomhedsejerne nægter at beskæftige det antal arbejdere, de plejer, f.eks. fordi de vil flytte virksomheden til udlandet eller de vil nedlægge en del af produktionen, kan virksomheden ikke dømmes for lock-out af arbejdskraften. Arbejdsretten har afsagt en lang række domme, der belyser dette problem. Hvis det f.eks. kan lade sig gøre at få et bestemt stykke arbejde udført billigere af andre, kan arbejdsgiverne lovligt afskedige arbejderne. SiD blev idømt en millionbod – 21 mill. kr. – i forbindelse med HT-konflikten. Med den dom blev de faglige leders ytringsfrihed angrebet endnu en gang. Hardy Hansen deltog i den politiske debat om organiseringen i enhedsfagbevægelsen. Dette blev kombineret med at SiD havde udbetalt mødediæter til de strejkende under konflikten i forbindelse med en række møder, takset til denne bod, som er den største, noget forbund nogen sinde har betalt.